

Spørgsmaalet om Tysklands Østgrænse igen bliver aktuelt i de stordiplomatiske Forhandlinger, saa kan ogsaa meget let Spørgsmaalet om en Revision af Tysklands Nordgrænse paa ny blive aktuelt. Det vilde i mine Øjne have været heldigere og mere betryggende for Danmark, om vi fra dansk Side havde benyttet os af den Lejlighed, der gaves, da Locarno-Forhandlingerne stod paa, til ogsaa at opnaa en Pagt mellem Vestmagterne og Tyskland og Danmark om Tysklands Nordgrænse....

Anden Næstformand (Parkov): Skulde vi ikke vende tilbage til det foreliggende Lovforslag?

Holstein: Jo, højtærede Hr. Formand, det var blot en *en passant* Bemærkning, men jeg skal straks vende tilbage til det, jeg anser for det centrale her. Saa vidt jeg ved, er der ikke fra Danmarks Side gjort Skridt til at opnaa noget saadant, saaledes at Spørgsmaalet om Danmarks Grænse i Virkeligheden i høj Grad er blevet et aabenit Spørgsmaal og et problematisk Spørgsmaal. Under disse Forhold synes jeg ikke, at de, der skal tilrettelægge Danmarks fremtidige Forsvarsordning, tilrettelægge det strategisk-politiske Grundlag, hvorpaa den kan hvile, paa Forhaand kan se bort fra Spørgsmaalet, om det ikke kan tænkes, at en Konflikt-situation kunde blive en saadan, at det var i høj Grad ønskeligt for Danmark at tage en Forsvarskamp saa sydligt i de jydsk Landsdele som muligt.

Og er det et Spørgsmaal, der fortjener Overvejelse, saa kan man ikke paa Forhaand afvise som absurd og lige gyldig Henstillingen om, at Garnisonerne i Jylland bliver lagt saa sydligt som muligt. Jeg har oven i Købet ikke ved min Forelæggelse af Lovforslaget i Oktober krævet, at de skulde ligge saa sydligt som muligt, jeg har udelukkende — og jeg har gentaget det her — henstillet, at man ikke traf definitiv Bestemmelse om Dislokering og Garnisonering, førend man er fuldt paa det rene med, hvad man vil i hele denne Sag, og det, tror jeg, er en Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke vil kunne affærdige som absurd.

Jeg skal, da Forhandlingerne har ført til et for mig saa overraskende og forbløffende Resultat fra Partiet Venstres og fra den højtærede Forsvarsministers Side, med Tilfredshed trække mit Forslag tilbage og afvente det forberedende Arbejde, der nu vil blive gjort i Sommerens Løb, og se, hvilket Forslag den højtærede Forsvarsmini-

ster vil lægge paa Rigsdagens Bord, for derefter at indrette den Stilling, som jeg saa endelig for mit Vedkommende agter at indtage i Forsvarsspørgsmaalet.

Anden Næstformand (Parkov): Det foreliggende Forslag er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er Forslaget bortfaldet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Folkeafstemning om „Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundspagaver“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5933; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4190).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Jeg har ved Forelæggelsen af dette Forslag kortelig angivet de Grunde, der har bevæget vort Parti til at indbringe Forslaget. Jeg skal ikke vende tilbage dertil, men kun sige et Par Ord i Anledning af Bemærkninger, der er faldet fra anden Side efter Forslagets Fremsættelse.

Den højtærede Forsvarsminister har gjort gældende overfor Offentligheden, at Forslaget var af en saa indviklet Beskaffenhed med Hensyn til Danmarks fremtidige Militærordning, at Vælgerne ikke med Rimelighed kunde tage Stilling dertil gennem en Folkeafstemning. Jeg kan ikke se, at den højtærede Minister har Ret deri; af de Forslag, der beskæftiger Rigsdagen, regner jeg Spørgsmaalet om Danmarks Militærvesen, Danmarks militære Stilling, til dem, hvor de afgørende Forhold ligger saa klart for Dagen, at det er lettere for hver enkelt i Landet at tage Stilling til det end i mangfoldige andre af vore Forhandlingsspørgsmaal. Og jeg kan tilføje, at denne Sag er jo gennemdrøftet atter og atter, er gaaet ind i Befolkningens Bevidsthed, har været Genstand for Menings-tilkendegivelser i den Grad, at man vel kan sige, at Befolkningen har tilegnet sig sin Opfattelse af den med en Fasthed og Sikkerhed langt større end overfor mangfoldige andre Spørgsmaal. Jeg ser da ikke, at der kan være nogen Vanskelighed ved at lade denne Sag forelægge for Vælgerne